

op i det paagældende Foraar, fremkom nærmest derved og var nærmest foranlediget af den Grund, at Regeringens daværende Chef her paa dette Sted hin 22de Oktober afleverede til Folketingets Flertal eller rettere sagt til begge Tings Flertal, til det Tings Flertal, der vilde benytte den, den Kniv, der, hvilket Øjeblik som helst, var i Stand til at skære Ministeriets Livstraad over. Jeg tror, det var Sagen. Jeg har ikke kunnet forstaa rettere, end at den Omstændighed, at man overgav Kniven til det Flertal, der vilde bruge den, har fristet; den har de Herrer ikke kunnet staa for. De have ment, at det var hensigtsmæssigt en Gang at komme til at se, hvordan det vilde gestalte sig, naar man nu paa een Gang skar Traaden over og sendte Ministeriet hjem. Det vidste de Herrer, at de havde i deres Magt, og jeg skulde tage meget fejl, om det ikke egentlig er det, der er passeret, at Naturen er gaaet over Optugtelsen. De Herrer have villet gøre et lille Forsøg og se, hvordan det vilde komme til at se ud. Deri tror jeg, Grunden ligger. Det kan i og for sig maaske siges, at det paagældende Ministeriums Chef var Skyld i Konflikten. Hvis det var det, det ærede Medlem mente, maa jeg give ham Ret. Det paagældende Ministeriums Chef havde jo ikke haft nødig at udlevere Kniven. Han kunde have beholdt den lukket eller i Lommen, men da han havde afleveret den, var han ogsaa nødt til at finde sig i, at de, der vilde bruge den, brugte den. Dertil havde de lovlig Ret, dertil var der intet at sige.

Dalsgaard: Som bekendt kan jo selv en mindre begavet Mand spørge om adskilligt, som end ikke flere vise kunne svare paa. Det er derfor rimeligt nok, at det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds kan spørge om adskilligt, som jeg ikke kan svare paa, og blandt andet er det mig ikke muligt at svare paa, om det Reedtz-Thottske Ministerium i Foraaret 1897 har haft Planer oppe om at opløse Folketinget eller ikke. Det forekommer mig for Resten ret sandsynligt, at Ministeriet har tænkt over det, men det er mig ikke bekendt, og jeg kan med Haanden paa Hjertet forsikre, at Reedtz-Thott ikke har drøftet den Sag med mig hverken skriftlig eller mundtlig. Om han har drøftet den med det ærede Medlem for Køge (Alberti), som i den Tid var min Fører, som han har været det tidligere og rimeligvis bliver det igen, eller med andre, er mig heller ikke bekendt.

A. Nielsen: Jeg har kun ønsket at faa det ud af denne Forhandling, som altsaa synes at komme ud deraf, skønt det ærede Medlem, saa vidt han kan, søger at slippe uden om. Vil det ærede Medlem rent ud sige ja eller nej til, om der har været Overvejelser inden for hans Parti om at støtte Bestræbelserne for at opløse Folketinget? Det Spørgsmaal turde være tydeligt og ret klart. Til det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (Andersen) vil jeg sige, at jeg synes, det er ret uomtvistelig, hvem det var, der rejste Konflikten. Det var det Ministerium, der begærede *frie* Bevillinger og fastholdt Kravet om disse Bevillinger. At det derved førte os ud i en Konflikt, derom kan der ikke være Tvivl. Henvisning til Erklæringen er en tvivlsom Gaeen uden om i saa Henseende. Men altsaa, det Spørgsmaal, som det staar til de Herrer moderate at klare, og som staar i nogenlunde Forbindelse med Spørgsmaalet om deres varme Interesse for den Skattereform, hvis Behandling blev afbrudt af den umotiverede Finanslovskonflikt, og som det har Interesse for mig og for øvrigt for flere end mig at faa klaret, er, om de ere vidende om, at Ministeriet omgikkes med Planer om at opløse Folketinget, og om de for deres Vedkommende vilde støtte eller kunde tænkes at støtte Bestræbelser i saa Henseende (Muntherhed). — Ja, jeg ser de Herrer le og være glade, men det er af den Slags Glæde, som de vistnok ikke ønske gentagen Anledning til. Men lad os nu faa Svar paa Spørgsmaalet!

Dalsgaard: Som jeg sagde første Gang, jeg havde Ordet, har vort Partis Hovedopgave, siden de Reedtz-Thottske Skattelove blev fremlagte paa Rigsdagens Bord, været den at gøre, hvad vi kunne, for at de kunne blive gennemførte. Derfor støttede vi i sin Tid Ministeriet Reedtz-Thott, og derfor fulgte vi i Foraaret 1897 det ærede Medlem for Køge (Alberti). Men Reedtz-Thott har ikke forhandlet med mig om Opløsningsspørgsmaalet, og det er mig heller ikke bekendt, at han har forhandlet med mit Parti derom. Jeg beklager, at jeg ikke kan give det ærede Medlem andet Svar. Han maa henvende sig andre Steder med sit Spørgsmaal.

A. Nielsen: Det ærede Medlem gaar stadig uden, om mit Spørgsmaal. At Reedtz-Thott ikke har forhandlet direkte med hele Partiet, at han ikke har været til Stede ved et Partimøde, det er muligt, og selv